

לימ, חברי החזית הדמוקרטית לשיחרור פלסטין ריכזו את 85 התלמידים בכיתה אחת בקומה השנייה של בניין בית-הספר, כבר היו שררהביטחון משה דיין והרמטכ"ל במעלות, כשהם מתמקמים בקירבת בית-הספר כדי לצפות על הנועשה בו.

חצי שעה אחריכך כבר היתה ראש-הממשלה בלישכתה בירושלים, קיבלה די-ווחים שוטפים על המתרחש במעלות מפי שלישה הצבאי, תת-אלוף ישראל ליאור. אז גם הסתבר לראשונה מהי דרישת ה-חוטפים. שלושת החבלנים שיחררו את קצינת צה"ל שהיתה עם התלמידים, מס-רו בידה מכתב ובו פירוט תנאיהם לשיחרור התלמידים המוחזקים בידיהם כבני-ערובה.

במכתב נאמר, כי ממשלת-ישראל נת-בעת לשחרר 20 חבלנים הכלואים בבתי-כלא בישראל. אבל ברשימה היה פירוט של עשרה שמות בלבד.

יחד עם זאת צויינו שני מחבלים מתוך עשר השמות שהופיעו ברשימה, כמי ש-רשאים להוסיף ולצרוף עוד עשר שמות על דעתם הם. את 20 האסירים דרשו ה-חוטפים להטיס מייד לדמשק. רק אחרי שהאסירים יגיעו למקום מיבטחים, נאמר במכתב, אפשר יהיה להיכנס למשאומתן לשיחרור התלמידים. כן ננקבה במכתב השעה בה יפוג האולטימטום: שעה שש בערב.

אחד אחרי השני, החלו השרים לזרום ללישכתה של גולדה. בסביבות שעה תשע בבוקר כבר החלה ישיבת הממשלה, ש-זומנה מלכתחילה כדי לדון בהסכם הפ-רדת הכוחות בסוריה. עתה נדחה הכל הצידה. הממשלה נקראה להחליט אם למלא אחר דרישות החבלנים ולהיכנע לאולטי-מטום, או לאשר פעולה צבאית בה ינסו כוחות-הביטחון לשחרר את הילדים בכוח.

בידי אה"ה גלי מיימון, נכה צה"ל, שתוך כדי ירידת הצטרף לכוך צה"ל שפרץ לבניין בית-הספר, מצא את אחותו מוסלת בתוך שלולית דם לרגלי הבניין. ציפי מיימון זועקת מכאב, שעה שאחיה רץ עימה אל תחנת איסוף הפצועים.

האח שחילץ את אחותו

ציפי גויימון בת ה-15, פצועה מרסיסי רימון שהטילו המחבלים ופגועה בעמוד-השידרה שלה, אחרי שקפצה מחלון החדר בו היו התלמידים כלואים, נישאת

לנים, או לדחותן ולהחליט על פעולה צבאית לשיחרור התלמידים, תוך העמדת פנים של כניסה למשאומתן.

אילו היתה הממשלה מחליטה על מי-לוי תביעות החבלנים ושיחרור האסירים שאת שיחרורם דרשו, תוך הבהרה שתיא

מחסום חי לדיין

שר-הביטחון משה דיין, שפיקד אישית על ניסיון שיחרור התלמידים מידי המחבלים, עושה דרכו בתוך מחסום חי של שוטרים ואנשי-ביטחון, שסוככו עליו וניסו להגן עליו מפני

זעם ההמון במעלות. הורי התלמידים והמון ניסער הטיחו לעבר דיין צעקות: "רוצח!" האשימו אותו באחריות לסבך שנערך בילדיהם. "למה לא שיחררתם את המחבלים?" זעקו ההו-רים, שילדיהם נקצרו במסחי יריות ורימונים עלידי המחבלים.

שתוכניתה תיערך בשמח על דעת המפקדים הצבאיים והיועצים הנמי-צאים במקום.

גולדה מאיר הביאה את הצעתו של דיין לאישור הממשלה. מלבד שר-אחד, לא תמך בשלב זה אף לא שר אחד ב-קבלת החלטה לפתוח בפעולה צבאית. כו-לם היו מודעים לסיכון הרב הכרוך בכך לחייהם של הילדים בני-הערובה. אם הפעולה יכולה לסכן אפילו חיי ילד אחד, אסור לבצע אותה, התבטא אחד השרים. השר היחיד שתמך בהצעת משה דיין לפעול כמות לשיחרור הילדים היה שר-המישטרה שלמה הילל, שבמיקרה מסויים זה הוא אחראי אחריות מיניסטריאלית יותר מכל שר אחר למחבלים וזיהנות ש-איפשרו את השתלטות החבלנים על 85 מטיולי הגרנד"ע מצפת שנטו ללון במעלות.

צהריים, קיבלה הממשלה החלטה מוזרה ותמוזה ביותר.

ההחלטה היתה, "למסור לפירסום" כי ממשלת-ישראל החליטה כי למען שיחרור התלמידים הנמצאים בידי המחבלים במעלות, "מוכנה" ממשלת-ישראל לקבל את תנאיהם של המחבלים ולשחרר את חבריהם המבוקשים. ההחלטה אמרה, כי ישראל תמצא את כל האפשרויות כדי לשחרר את הילדים באמצעים דיפלומטיים. החלטה זו וצורת ניסוחה, הם המשקפים יותר מכל את חלקה של ממשלת-ישראל באחריות למה שהתרחש בהמשך הטרנדיה.

הדבר הקובע: אי כניעה לסחטנות

ממשלה אחראית ונורמלית, היתה מקבלת אחרי שהיתה ניצבת מול חרעה נורלית כזאת; אחת מהאפי-שריות: או למלא אחרי תביעות החב-

מרגע זה החל ויכוח שנמשך במשך שעי-תיים וחצי, שעתיים וחצי שיש להם משי-מעות גורלית לגבי חיי הילדים שהיו מו-חיים על כפות המאזניים.

החלטה מוזרה

שר-הביטחון משה דיין לא השתתף בישיבה. הוא נמצא כל אותן שעות במעלות, כדי לשמש לממשלה עין צופיה על המתרחש במקום ולמסור לה דיווח שיאפשר לה להגיע להחלטה זו או אחרת. כמה פעמים, במהלך ישיבת הממשלה, הת-קשר משה דיין טלפונית ממעלות, כשהוא מביע את דעתו באוזני גולדה, ששוחחה עימו ישירות.

למשה דיין לא היה ספק כבר בשעה 9.00 בבוקר: אין להיכנע לדרישות הטיורוריסטים. יש לנסות לשחרר את הילדים מידיהם בכוח. הוא ביקש שהממשלה תחליט על מתן הנחיות לביצוע פעולה כזו,

המתווך שלא תיווך

שגריר צרפת בישראל, ז'אן הולי (כסוף שיער) ממתין לשווא ליד ג'ויילדים כמע-לות, לרשות לנסות לדבר אל המחבלים שבבית-הספר. השגריר, שלפי דרישת המחבלים היה צריך, יחד עם שגריר רוי-מניה, להביא אליהם את מילת-הצופן שתאשר כי אכן שוחררו המחבלים שאת שיחרורם דרשו, הגיע למעלות אחרי שנית-נה כבר ההוראה להתחיל במיבצע לשיח-רוח התלמידים. השגריר הצרפתי האשים את ממשלת-ישראל כי הוליקה אותו שולל